

SUFFLØREN
GAMLE SCENE

SUFFLØREN

av Andreas T. Olsson

NORGESPREMIERE PÅ GAMLE SCENE
21. FEBRUAR 2015

TRØNDELAG
TEATER

EN HYLLEST TIL SUFFLØRYRKET

Suffløren er ikke den mest synlige i teatret, men det varierer. Gerd Aaker har vært en gjenkjent sufflør hos oss i 40 år. I et par av disse årene arbeidet hun også som rekvisitør. Ikke nok med det: hun har bevitnet utallige scenekunstnere utføre sitt arbeid på dette huset og dermed bygget seg bred kunnskap om teaterfaglig praksis. Dessuten har hun fire tiår med trøndersk teaterhistorie på minnet. I anledning forestillingen *Suffløren*, og det at hun nå fratrer stillingen, tok vi en liten prat med henne.

Hva opplever du som det mest fantastiske med teatret?
- Å jobbe på gulvet. Det er et samarbeid, og man kan komme med innspill. Det er spennende å grave i hvorfor folk reagerer som de gjør; å forske i livet. Det finnes jo ikke bare én sannhet. Når man skal fortelle noe med et stykke er det mange veier dit, og man kan gå feil. Og det er så mange forskjellige måter å jobbe på.

De fleste som arbeider her på huset opererer i bakgrunnen og er ikke så synlige som skuespillerne på scenen. Hvordan er det å være utenfor søkelyset?
- Det passer meg utmerket. Jeg har alltid vært sånn. På alle barnebildene ser du ei jente som løper vekk fra kamera, og det er meg. De som kjenner meg har lært at de skal ta bilder når jeg ikke vet om det. Akkurat den biten liker ikke jeg ved teatret – alt styret. Jeg liker å arbeide på gulvet i prosessen, og være aktiv der, men alt det andre får de som liker oppmerksomheten ta seg av. Jeg har alltid vært en outsider, MEN – jeg er ikke noe A4-menneske av den grunn, slik mange sikkert tror! Om man reiser sørover som nordlending, da må man likevel holde noe tilbake, på et vis.

Men tror du likevel at folk kjenner deg igjen?
- Ja, noen kjenner meg igjen. Det har hendt at jeg har blitt tilsnakket rundt om i byen, og folk slår av en prat med meg før forestilling og i pausen. Jeg er jo en del av publikum, på en måte. Vi kvittet oss med suffliboksen

på et tidspunkt, og den likte jeg veldig godt, for da var jeg litt skjermet. Heldigvis er jeg laget sånn at når forestillingen er i gang, da kan publikum sette seg på meg uten at det affiserer meg. Da er jeg så konsentrert.

Suffløren i denne forestillingen, kan du kjenne deg igjen i hans ståsted?

- Han er veldig spesifikk. Jeg kjenner meg overhodet ikke igjen i alt, men i noe.

Har du noe favorittmateriale, slik han løfter frem for eksempel Gardeoffiseren fra Tartuffe?

- Jeg er faktisk mest glad i musikalene, fordi jeg leser noter og da får en helt annen oppgave som sufflør. Vi hadde jo våroperetter her før i tiden, med et helt symfoniorkester i orkestergrava. Da bisto jeg et større apparat. *West Side Story*, *Jesus Christ Superstar*, *Rent*, *Les Misérables*, *Chicago*, *Cabaret*, *Spring Awakening*, *Hair*; jeg kan nevne i fleng også de nyere oppsetningene jeg har jobbet med.

Når du ser tilbake på den tiden du har arbeidet her – hvordan har teatret forandret seg?

- I min første tid var det flere eldre skuespillere igjen her. De var utrolig dyktige, men det kunne noen ganger bli for mange prosesspauser og for mye føleri. Det er jo publikum som skal føle. I dag er skuespillerne flinke til å oppleve og ta inn alt for første gang, hver kveld. Vi jobbet veldig mye før i tiden, med prøver på dagtid, barneforestilling på ettermiddagen og kveldsforestilling. Vi skapte masse flott teater da også. I dag har arbeidstiden forandret seg og teknologien har utviklet seg.

Ser du noen endringer i innhold og tematikk?

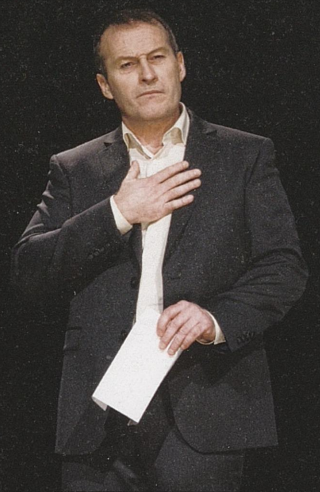
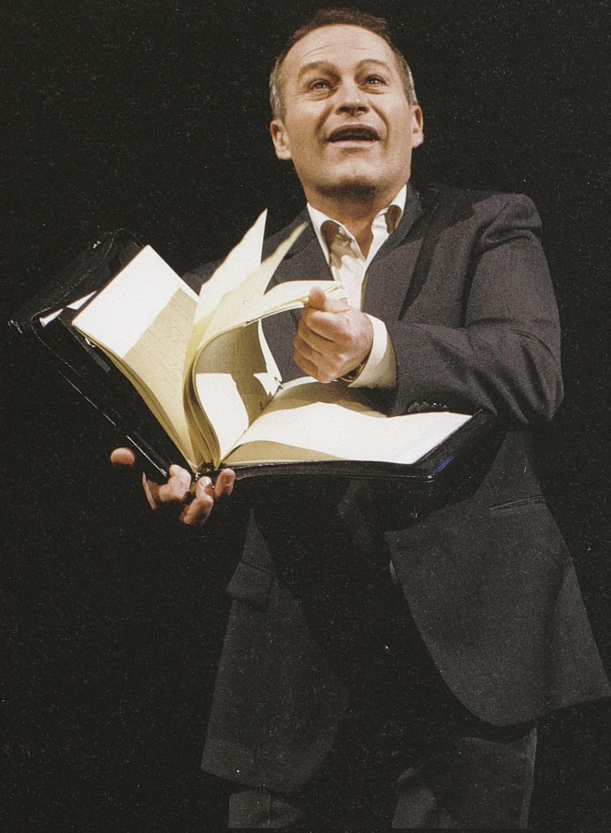
- Samfunnet utvikler seg og da følger vi på. Vi tar tak i noe som er viktigere for oss i 2015 enn det var på 70-tallet. Et teater bør være i pakt med tiden. Det er også skummelt å tenke teater hele tida. Om alt går i én bane klarer ikke teatret å utvikle seg. Vi må ha med oss det virkelige livet og være nysgjerrige på verden rundt. Hvordan skal vi ellers klare å perspektivere den materien vi jobber med?

REGISSØR

Line Fougner Christensen har utdannelse i litteraturvitenskap ved universitetene i Bergen og Oslo. Hun har jobbet som regiassistent, dramatiker, manusforfatter og regissør siden 2007, og har skrevet mye for NRK barne-TV og NRK Underholdning. Videre har hun skrevet flere filmmanus, nå sist *Karsten og Petra blir bestevenner*. Hun har medvirket i produksjoner på Den Nationale Scene, Oslo Nye Teater og Det Norske Teatret; *Jungelboka*, *Den hemmelege hagen* og *Shock-headed Peter*, for å nevne noen.

LYSDESIGNER

Tommy Geving har arbeidet med lys siden 1994 og ble i 1998 tilknyttet Trøndelag Teater. I 2006 ble han ansatt som lysmester. Ved Trøndelag Teater har han hatt lysdesign på over 15 forestillinger, deriblant *En gorilla søker hjem*, *Ifigeneia*, *Tro*, *håp og kjærlighet*, *Prinsessedrama*, *Pseudonymet*, *Jeanne d'Arc* og *Dager under*.

SUFFLØREN

av **Andreas T. Olsson**

Regi, scenografi

og kostymer

Lysdesign

Lyddesign

Maskør

Dramaturg

Oversatt av

Line Fougner Christensen

Tommy Geving

Mikael Gullikstad

Ingeborg Hopshaug

Vera Krohn Svaleng

Trond-Ove Skrødal

Medvirkende

Suffløren

Operasuffløren

Trond-Ove Skrødal

Gerd Aaker

Kulisser og kostymer er produsert i Trøndelag Teaters verksteder. Fotografering og lydopptak under forestilling er ikke tillatt

Inspisient

Hanna Sønderland /

Nils Johan Aarbu

Hanna Sønderland

Sufflør

Rekvisitør

Teknisk koordinator

Foto fra prøvene

Program

Ansvarlig utgiver

Espen Høyem

Eiliv Storli

Ole Ekker

Geir Schönberg

Kristian Seltun

Forestillingen varer ca. 1 time 15 min og spilles uten pause

#suffløren

Billetter: 73 80 50 00

Grupper: 73 80 50 50

trondelagteater.no

